

Det bureaukrati, der er opbygget med refusionsrodninger mellem kommunen og staten vedrørende 75 pct. refusion, der beregnes for hver måned med forskudsvis udbetaling, er kun en omkostning, som pensionisterne ikke kan være tjent med at staten påføres. Denne lille halve milliard kr., der er afsat på kontoen, opvejes fuldt og helt af de otte milliarder kr., som Fremskridtspartiet vil yde i forøget folkepension.

Til nr. 1424

Forslaget er en konsekvens af fremskridtspartiets ændringsforslag til § 1, skatter og afgifter, konto 01.01, underkonto 44.04.

Til nr. 1425

Konsekvensændringsforslag jfr. underkonto 51.03.

Til nr. 1426

Iflg. forslaget til finansloven, som regeringen har fremlagt, skal der i 1981 udbetales kr. 2.895 i gennemsnit som tilskud til hver enkelt begravelse. Loven om begravelseshjælp ændres således, at udgifter hertil overtages ene og alene af kommunerne, og samtidig skal der kun ydes hjælp i de tilfælde, hvor der er tale om egentlig trang.

Til nr. 1427

Befordringsgodtgørelse efter sygeforsikringsloven ydes i øjeblikket i langt større omfang end påkrævet ud fra en social og sundhedsmæssig vurdering.

Derfor må lovgivningen herom ændres.

Til nr. 1428

En særlig – og ikke specielt byrdefuld – driftsudgift ved udenrigssøfart er, at søfolk, som bliver alvorligt syge eller dør i tjenesten, må hjembringes fra udlandet. Den enkleste måde at dække disse erhvervsomkostninger på er at lade rederne betale den del af udgifterne, der ikke påhviler søfolkene selv og deres efterladte.

Derimod er det umuligt at finde rimelige grunde for, at sager af den art skal forkludres med ekstra administration ved, at skatteyderpenge også skal indblandes i betalingen. Det medfører blot ekstra skrivebordsarbejde, som ikke er til nogensomhelst reel gavn.

Til nr. 1429

Når en person kommer til skade, skal samfundet selvfølgelig bistå den pågældende, men de skatteyderfinansierede betalinger til afbødning af indtrufne skader bør alle fordeles efter skadernes alvorlighed og ofrenes trang.

Hvis en medborger mister sin arm, må han med andre ord få den samme statserstatning, hvad enten ulykken skyldtes, at han har været værnepligtig, eller hans hus styrter sammen over ham, eller der er sket et færdselsuheld eller en naturkatastrofe, eller der er tale om en femte ulykkesårsag.

Særordninger på dette felt indebærer, at de til rådighed stående midler ikke anvendes retfærdigst muligt, når andre omstændigheder end skadens art og ofrets trang spiller ind.

Da der naturligvis vil gå en vis periode med myndighedernes individuelle afgørelser, må bistandskontorerne instrueres om i de første måneder efter 1. januar 1981 – indtil de enkelte sager er afgjort – at udbetale efter hidtidige retningslinier.

Til nr. 1430